

Biroul permanent al Senatului
Bp 103 17.04.2005

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.3 din 22 februarie 2000, privind organizarea și desfășurarea referendumului, modificată prin OUG Nr.92/2003 aprobată prin Legea nr.550/2003 și Legea nr.551/2003

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.3 din 22 februarie 2000, privind organizarea și desfășurarea referendumului, modificată prin OUG Nr.92/2003 aprobată prin Legea nr.550/2003 și Legea nr.551/2003, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.BP 103 din 30.03.2005,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993 și art.48(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea alin.(1) al art.13 din Legea nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, în sensul că pe lângă **problemele de interes deosebit** din unitățile administrativ-teritoriale și subdiviziunile administrativ teritoriale ale municipiilor, să poată fi supuse aprobării locuitorilor, prin referendum local, și **problemele autonomiei locale**.

2. Prin obiectul său de reglementare, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, împrumutând această natură de la legea asupra căreia realizează intervenția legislativă.

În aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Deși în Expunerea de motive se menționează că „prevederile art.12 alin.(1) și prevederile art.13 alin.(1) dau posibilitatea unor interpretări contradictorii”, menționăm că nu există nici o contradicție între textele Legii nr.3/2000.

Într-adevăr, tocmai pentru evitarea unor contradicții între cele două texte, legiuitorul a structurat legea în mai multe capitole, concentrând dispozițiile generale și dispozițiile comune cu privire la

referendumul național și la referendumul local în *Capitolul I* și, respectiv, în *Capitolul IV*.

Prin urmare, art.12 care reglementează *probleme de interes național* se află situată în capitolul privitor la *referendumul național*, iar art.13, care se referă la *probleme de interes deosebit din unitățile administrativ-teritoriale și subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor* este cuprins în capitolul privitor la *referendumul local*.

4. Semnalăm că legea fundamentală a statului, prin art.73 alin.(3) lit.o) atribuie reglementarea autonomiei locale și a problemelor legate de acesta în competența Parlamentului, autoritate care legiferează în acest domeniu prin lege organică.

În acest sens, actuala redactare a celor două texte **preia unele formulări exprese din Constituție**, tocmai pentru evitarea oricărui echivoc sau a oricarei confuzii.

Astfel, art.12 alin.(1) lit.B lit.b) utilizează chiar exprimarea din **art.73 alin.(3) lit.o) din Constituție**, republicată, care se referă la „**organizarea administrației publice locale, a teritoriului, precum și regimul general privind autonomia locală**”, formulare care nu poate fi modificată, implicit, prin norme cu forță juridică inferioară.

Pe de altă parte, datorită importanței lor, aceste probleme sunt incluse și reglementate în Legea nr.3/2000 la probleme **de interes național**, cuprinse în enumerarea de la alin.(1) al art.12, asigurându-se, astfel, concordanța cu norma de nivel constituțional.

Or, propunerea legislativă vizează, practic, modificarea implicită a textului preluat din Constituție în ceea ce privește organizarea administrației publice locale a teritoriului, precum și regimul general privind autonomia locală.

5. În ceea ce privește **art.13 alin.(1)** din aceeași lege, propus spre modificare prin proiect, textul este, de asemenea, clar, nepunându-se problema vreunei eventuale contradicții cu textul de la art.12, deoarece ele reglementează probleme distințte.

În actuala redactare a textului se prevede că „Problemele de interes deosebit din unitățile administrativ-teritoriale și subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor pot fi supuse, **în condițiile prezentei legi, aprobării locuitorilor, prin referendum local**”.

Legiuitorul organic a precizat în mod expres, în art.12 alin.(1) din Legea nr.3/2000, „problemele de interes național” în legătură cu care pot fi consultați cetățenii prin referendum, lăsând în competență exclusiv a consiliilor locale și, respectiv, a celor județene stabilirea

„problemelor locale de interes deosebit”, probleme care pot fi diferite de la o unitate administrativ-teritorială la alta.

Or, prin propunerea legislativă se are în vedere **extinderea problemelor ce pot fi supuse aprobării referendumului local** prin includerea și a **problemelor autonomiei locale**, aspecte care însă nu pot fi hotărâte decât de Parlament, ca unica autoritate legiuitorie a țării, prin lege organică, astfel cum statuează dispozițiile constituționale.

6. Semnalăm că propunerea legislativă nu este în concordanță nici cu dispozițiile art.74 alin.(4) din Constituție, potrivit cărora propunerile legislative se prezintă numai **în forma cerută pentru proiectele de legi**, astfel:

a) titlul proiectului ar fi trebuit să aibă următoarea redactare:

„Lege pentru modificarea art.13 alin.(1) din Legea nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului”;

b) potrivit normelor de tehnică legislativă, partea de debut a articolului unic ar fi trebuit să menționeze toate elementele de identificare a actului normativ supus prezentei intervenții legislative și să precizeze intervențiile legislative ulterioare survenite asupra acestuia;

c) Întrucât vizează o singură intervenție legislativă, respectiv asupra art.13 alin.(1), acest aspect ar fi trebuit relevat în cadrul părții dispozitive a articolului unic, fără a mai fi necesară inserarea pct.1. De asemenea, textul propus trebuia redat între ghilimele;

d) norma de la pct.2 nu este corectă și nici necesară. Nu este corectă, deoarece este în contradicție cu principiul consacrat de art.78 din Constituție, potrivit căruia legea intră în vigoare **la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară** prevăzută în textul ei. Nu este necesară, deoarece neprevăzând o dată ulterioară de intrare în vigoare, se aplică în mod automat dispozițiile constituționale.

În plus, din punct de vedere al normelor de tehnică legislativă, norma nici nu ar fi putut constitui un punct subsumat articolului unic, deoarece nu vizează modificarea actului normativ de bază;

e) potrivit normelor de tehnică legislativă, inițiatorii semnează numai Expunerea de motive, nu și textul proiectului de lege.

PREȘEDINTE
Dragoș ILIESCU

București

Nr. 321/6.Oh.2005